



□□□□□□□□

மொழி என்பது பசுவதற் கானது. கருத்துகளைப் பரிமாறிக் கொள்வதற் கானது. ஓர் பொருளை, இடத்தை உச்சரிப்பதற் காக அல்லது புரிந்துகொள்வதற் கானது மட்டுமல்ல. ஓர் குறிப்பிட்ட இனக்குழுவின் ஒட்டுமொத்த வாழ்வின் சாரம்சம். ஓர் மொழியில் ஓர் படபைபு உருவாக்கப்படுகிறது என்றால் அதுவொரு தனிமனித வாழ்க்கையை மட்டுமே விவரிப்பதாகக் கொள்ள முடியாது. ஓர் குறிப்பிட்ட சமூகத்தின் வாழ்க்கை முறையை விவரிப்பதாகவே கொள்ள முடியும். அப்படி விவரிக்கின்ற ஓர் படபைபைத் தான் சிறந்த இலக்கியப் படபைபு என்கிறோம். அவ்விலக்கியப் படபைபின் மூலம் ஓர் சமூகத்தை, அதன் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற் கான வாசல்தான் மொழியாகும்.

தமிழ் மொழி பச்சுத் தமிழ், எழுத்துத் தமிழ் என இருவறே வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது. எழுத்துத் தமிழ், உலகில் தமிழ் வழங்கும் எல்லாப் பகுதிகளிலும் ஏறத்தாழ ஒன்றுபடலவே, வறேபாடுகள் அதிகம் இன்றி இருக்கின்றது, பச்சுத் தமிழ், இடத்துக்கிடம் குறிப்பிடத்தக்க வறேபாடுகளுடன் அமைந்துள்ளது. இத்தகைய வறேபாடுகளுடன் கடிய மொழி வழங்குகள் வட்டார வழங்குகள் எனப்படுகின்றன.

தமிழ் மொழிப் பச்சு வழக்கில் இடம் அல்லது சமூகம் அல்லது தொழில் சார்ந்து வழங்கும் வழங்குகள் தமிழ் வட்டார வழங்குகள் ஆகும். பெரும்பாலான தமிழ் மொழி வட்டார வழங்குகளின் சொல் அகராதியில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் இல்லா எனாலும், சில சொற்கள் பெரிதும் மாறுபடுகின்றன. தமிழகத்தில் வழங்கப்படும் சில சொற்களின் ஒலிகள் வட்டாரத்திற்கு வட்டாரம் வறேபடுகின்றன. சான்றாக, இங்கே என்ற சொல் தஞ்சாவூரில் “இங்க” என்றும், திருநெல்வேலியில் “இங்கனெ” என்றும், இராமநாதபுரத்தில் “இங்குட்டு” என்றும், கன்னியாகுமரியில் “இஞ்ஞ” என்றும், யாழ்ப்பாணத்தில் “இங்கை” என்றும் வழங்கப்படுகின்றன.

□□□□□□ □□□□□□ □□□□□□□□□□

நாவல் வகைகளில் வட்டார நாவல்கள் ஓர் தனித்தன்மையுடன் சிறப்பிடம் பெற்றுத்

திகழ்கின்றன. மொழிவாரியாக மாநிலம் பிரிக்கப்பட்டு உள்ளதைப் போலவே மொழிபேசும் எல்லகை குள்ளே ஒரு குறிப்பிட்ட பொருண்மை பொதுவாகக் காணப்படும் பகுதிகளை வட்டாரம் என்பர். அங்குள்ள படபாளிகளாலோ அல்லது அப்பொருண்மை புரிந்த வாசகர்களாலோ அவ்வட்டார மொழியில் படகைக் கப்படும் நாவல்களே வட்டார நாவல்கள் ஆகும்.

வட்டார நாவல் என்பது ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தின் பச்சுவழக்கைப் பயன்படுத்தி, கதையைக் கிறுவதாகும். இதன் மலம் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தின் பச்சுவழக்குகள், கலாச்சாரம், பண்பாடு, பழக்கவழக்கங்கள் போன்றவற்றை அறிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு பகுதியில் வசிக் கும் மக்களின் பிரச்சனைகளை அவர்களின் மாறுபட்ட வாழ்க்கை முறைகளோடும், அவர்கள் வாழும் பகுதிகளின் அழகுகளோடும் யதார்த்தமாக வளிப்படுத்துவதே வட்டார இலக்கியத்தின் நோக்கமாகும். இதனை,

“இலக்கியத்தை மண்மணத்துடனும், வரோடும் காட்டும் முயற்சியே இது. இதுவொரு நுணுக்கமான அரங்கலை”

என்பார் இரா. தண்டாயுதம் (சு. சண்முகசுந்தரம், தமிழில் வட்டார நாவல்கள், ப.2). ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியில் காணப்படும் தன்மைகளைக் கலைஇலக்கிய வடிவில் வளிப்படுத்த வேண்டியதன் அவசியம் ஏற்பட்டதினால் வட்டார இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன எனலாம்.

00000000 0000000 0000000000

தமிழில் 1942ல் ஆர். சண்முகசுந்தரம் எழுதிய “நாகம்மாள்” நாவலே தமிழின் முதல் வட்டார நாவலாகும். கொங்கு நாட்டுப் பச்சுவழக்கைப் பயன்படுத்தி, கிராமியச் சமூகமையைப் படுத்தி இந்நாவல் படகைக் கப்பட உள்ளது. இதற்கு முன்னர் சு. வே. குருசர்மாவின் “பிரமே கலாவத்யம்” (1893), கே.எஸ். வேங்கடரமணியின் “முருகன் ஓர் உழவன்” (1927) ஆகிய நாவல்கள் கிராமங்களின் மையைப் படுத்தி எழுந்தபதோதிலும், முழுக்க முழுக்கக் கிராமியச் சமூகமையைப் பயன்படுத்தி ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தின் மண் வாசனையை வீசும் ஒரு முன்மாதிரியான நாவலாக இருப்பது “நாகம்மாள்” நாவலையாகும்.

000000000000 000000 0000000 0000000000

இலங்கையில் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். அவர்களின் மொழிக் கலப்பிற்கு ஏற்றபடியும், அங்கு வந்து குடியறியவர்களின் மொழிக் கறே பவும், பலவறே மொழிவழக்குகள் அங்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. தொடக்கநிலையில் சி.வ. சின்னப்பிள்ளை ஈழநாட்டவரின் பழக்கவழக்கங்களையும், பச்சுமரபையும் எடுத்துக் காட்ட விரும்பி, 1905ல் “வீரசிங்கன்” என்ற நாவலை எழுதினார். இதுவே ஈழநாட்டகை களமாகக் கொண்ட முதல் வட்டார நாவலாகும். பின்னர், 1914ல்

மங்களநாயகம் தம்பையர் என்கிற பெண்மணி எழுதிய “நொறுங்குண்ட இதயம்” என்ற நாவலும், 1927ல் திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை எழுதிய “துரைத்தின நசேமணி” என்ற நாவலும் யாழ்ப்பாண மக்களது வாழ்க்கை முறைகளையும், பச்சேசுவழக்குகளையும் பிரதிபலிக்கின்றன. 1948ற்குப் பிறகு ஈழத்து தமிழ் எழுத்தாளர்களின் எழுத்துகளில் அந்நாட்டின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை முறை, சமூகநிலை, பண்பாடு, பழக்கவழக்கம் போன்றவை வெளிப்படலாயின. இவ்வாறு வெளிப்பட்ட நாவல்கள்,

யாழ்ப்பாண வட்டார நாவல்கள்
மட்டக்களப்பு வட்டார நாவல்கள்

என்றழகைக் கப்படுகின்றன.

000. 000000000000000000 000000 000000



ஈழத்துப் புனைகதை இலக்கிய வரலாற்றிலே முன்னணியாகத் திகழ்பவர் எஸ்.பொ. என்று சிலைலமாக அழகைக் கப்படும் எஸ். பொன்னுத்துரை ஆவார். இவருடைய எழுத்தில் ஈழத்து மண்வாசனையைப் போதும் கலந்திருக்கும். இவருடைய எழுத்தைப் பற்றிக் கட்டுரையில் இரசிகமணிகனக. சந்திரநாதன் “ஈழத்து எழுத்துலகின் சிம்ம சொப்பனமாகவும், பிரச்சனகைக் குரிய எழுத்தாளராகவும், விளங்குபவர் எஸ்.பொ. நாவலாசிரியர், நாடகாசிரியர், விமர்சகர், நெருப்புக்கும் கண்டனத்துக்காரர், கட்டுரையாளர் என அவரது எழுத்தாற்றல் பரந்துபட்டது. எஸ்.பொவாக்கு முன்னால் தமிழ்சொற்கள் கைகட்டி சவேகம் செய்கின்றன” என்கிறார். (தொகுப்பு. இந்திரன், எஸ்.பொ ஒரு பன்முகப் பார்வை, பக். 408)

ஈழத்தின் மிகச்சிறந்த படபாபாளியான எஸ்.பொன்னுத்துரை அவர்கள் தமது தீ, சடங்கு, தடேல், மாயினி போன்ற நாவல்களில் யாழ்ப்பாண வட்டாரக் களமாகக் கொண்டு யாழ்ப்பாண வட்டாரப் பச்சேசுவழக்கினைப் பயன்படுத்துகின்றனர். எஸ்.பொவின் நாவல்கள் அனதையும் ஈழத்தின் மண்வாசனையையும், அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாக உள்ளன. அவருடைய எழுத்துகளில் இருப்பது யாழ்ப்பாணமே. எனவதோன் அவரது நாவல்களிலும் யாழ்ப்பாண வட்டாரக் கலாச்சாரம், பண்பாடு, பச்சேசுவழக்கு போன்றவையே காணப்படுகின்றன.

000000 : 00000000000 0000000000 000000000000000000

Written by - மு.சித்ரா, முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், புதுவைப் பல்கலைக்கழகம், புதுச்சேரி – 14. -
Wednesday, 11 April 2018 18:30 - Last Updated Monday, 30 April 2018 16:30

1964.

ஈழத்துப் புனகைதகைகளிற் பசேச்சுவழக்கு – சி. வன்னியகாலம், முத்தமிழ்
வளையீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம், 1986.

ஈழஇலக்கியம் ஒரு விமர்சனப் பார்வை – ச. ஜயமமோகன், எளிஇந்தியன் பதிப்பகம்,
சென்னை, 2008.

kamalichitra4@gmail.com

**0000000000000000 - - 00.0000000, 000000000000 0000000000, 000000000000000000000000,
000000000000 - 14. -